

"MERHUM DEMİREL'İN RİSALE-İ NUR KALEMİ"

Halil USLU*

Türkiye'nin doğu sınırlarında 1977 yıllarında Talabani Barzani çatışmaları ve Barzani'nin Nurcular hakkındaki o gün basında yer alan beyanları üzerine İstanbul'da Yeni Asya gazetesinin seminer salonunda Hz. Bediüzzamanın has talebelerinin de bulunduğu zevat-ı kiram şark vilayetlerinde "İttihad-ı İslam ve vatanın bölünmez bütünlüğü "üzerine "fisebilillah" çalışacak konuşacak yazacak iki kişiyi tespit ettiler. Biri H.Uslu biri merhum A.Uçar. Bunun detayları fasılları ayrı bir kitap. Oraya girmeden merhum Demirel'in kalemine dönelim. Fakat bu girişi de yazmasam, kalem anlaşılmayacak..

Ankara'da 1978 Adalet Partisi büyük Kongresi var. Merhum Demirel'e karşı genel başkan adayı da Bitlis Milletvekili Kamuran inan, çok hareketli bir kongre. Bizlerde Vanlı ağabeylerimizle bir nefes babında kongreyi izlemeye geldik. Herkes Merhum Demirel'i koca salonda ziyaret ediyor, bizde katıldık sıraya. Merhum Demirel beni görünce "nerden geliyorsun Halil ?" . Bende yukarda ki paragrafı özetlemeye çalışınca yanına oturttu ayrılma anlat dedi ve kısa olarak anlattıktan sonra " Dur gitme sana bir hediyem olacak, bunu yanından ayırma ve bana dua et ve bu anlattıklarını mutlaka yazı olarak bana gönder. "dedi. Bu vesilesiyle vefat edesiye kadar yazışmalarımızı hiç eksik etmedik...

Ceketinin iç cebinden çıkardığı özel bir kalem siyah beyaz ve üzerinde "Risale-i Nur" yazılı, çok duygulandım ellerini öptüm ayrıldım fotoğraflarımız vs var. Aradan geçen 37 yıldır o kalemi saklıyorum. Kalemle birlikte ne ben Risale-i Nurdan ayrıldım nede merhum Süleyman Demirel. Zaman seyli içinde merhum Demirel ve ailesinin derununa daha çok şahit olduk. Kendilerinin yasaklı dönemlerde eski bakanlar kuruluna Güniz sokağa yakın bürosunda Emirdağı lahikasından dersler yaptığını ve katılanlardan bir can dostu Milletvekilimiz (E.H) beni görünce anlattı. "Halil Ağabey Süleyman beyin ne kadar Risale-i Nura vukufiyeti var şaşırdım kaldım" dedi.

Türkiye büyük bir evladını, büyük bir devlet adamını kaybetti bir manada Türkiye babasını kaybetti. Elbette takdir-i ilahi ve Hz. Bediüzzamanın dediği gibi "Kader hükmedince ihtiyar-ı beşer susar" fakat Türkiye'nin çok ihtiyacı olduğu bir dönemde gitti.1977 Şubatında Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a arkadaşlarımı alıp götürdüm o zaman yaşı 96 idi hafızada vucudta iyi idi. 106 yaşında vefat etti. Merhum Demirel için içimden her zaman derinden bir ahhh çekmişimdir. "Çokları tanır merhume Halam Fatma hanımefendi sağlam ve istikrarlı bir Demokrattı," Demirel'e benim adıma bir mektup yaz" dedi. Başlık ne yazayım dedim, cevaben "Koçum Demirel "diye yaz. Bizde o tarihi kalemle el yazısı ile yazdık Zincir bozana gönderdik. Yaş haddini aşan Halama dedim, ya senide askerler götürürse "Vallahi şu elimdeki bastonla o paşaların kafalarını kırarım" dedi.

Zincir bozana o günlerde merhum Demirel'e çuvallar dolusu mektup gelirmiş ve bunların tümüne el yazısı ile cevap veriyor. Güniz sokaktaki evlerinde yasaklı dönemde sordum; Beyefendi bunlar nasıl oluyor? Cevaben merhum Demirel dedi ki. "Günde bu evde bin kişinin ellini sıkırım 600 kişiye de cevaplar yazar yazdırırım hepsi ıslak imzalı". Güniz sokakta yardımcıları vardı, fakat zincir bozan askeri hapishanesinde tek başına idi. Bunlar bir sünnet ve bir lütf-i ilahidir ve mevhibe-i Rabbanidir. Çünkü bizlerin hal-ı alemi ortadadır. Yorum yok..

* Arş-Yazar Yeni Asya ve Yeni Konya Köşe Yazarı

İslam köyde bir yıl önce açılan ve kendilerini son olarak orada dinlediğimiz “Demirel demokrasi ve kalkınma müzesi” halka müştereken açık olacak. Oraları gören yeni nesil nasıl bir devlet adamını kaybettiğimizi anlayacak. Şimdilik sözümü büyük bir manzara ile bağlıyayım. Merhum Demirel’in tabutu, defalarca kendilerine ihtilal yapan 6 defa iktidardan aşağı inmesine sebep olan arkadaşlarıyla Hamza köylere zincir bozanlara hapseden ve 10 yıl siyasi yasak getiren general ve askerlerin omuzlarında taşındı.. Risale-i Nur kaleminin bir sırrı bu ki, buna da şahit olup yazıyoruz. Merhum Baba merak etme bu kalem kıyamete kadar sizleri yazacaktır...